

[Handelsministeren.]

havde vi kunnet besinde os på at gennemføre et økonomisk demokrati for en årrække siden, så havde der været et stærkere kapitalgrundlag i dag i de danske virksomheder, og en væsentlig del af dette kapitalgrundlag havde tilhørt netop de medarbejdere, hr. Fuglsang og jeg taler om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Knud Jespersen* (DKP) til handelsministeren:

„Vil ministeren lade det økonomiske råd undersøge koncentrationsudviklingen i erhvervslivet?“

(Spm. nr. 6).

Skriftlig begrundelse.

Allerede i 1919 fik Danmark en monopollov. I 1949 blev der nedsat en trustkommission til at undersøge og afgive betænkning om, i hvilken udstrækning dansk næringslivs enkelte grene

beherskes af danske eller udenlandske enkeltforetagender, sammenslutninger, interessentfællesskaber eller finansielt sammenknyttede selskaber,

deltager i eller berøres af privatretlige aftaler, vedtægter eller bestemmelser, som kan begrænse den frie konkurrence eller erhvervsfriheden, og præges af andre forhold end de ovenfor nævnte, der kan medføre begrænsning i den frie konkurrence, såsom indgreb fra det offentliges side.

Trustkommissionens arbejde blev ikke færdiggjort, men vi fik dog loven om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger i 1955. En række praktiske eksempler på en forstærket koncentrationsudvikling har givet anledning til forskellige former for kontrol med aftaler mellem virksomheder, personkredse og personforbindelser m. v.

Sidst har EF-kommissionens tidligere formand, Siccó Mansholt, på et møde i Bruxelles i år udtalt, at 70 pct. af verdens handel i løbet af 10 år vil være kontrolleret af omkring 200 multinationale foretagender, og at der vil være nære forbindelser mellem disse foretagender. På denne baggrund må det interessere alle at få en dansk statusopgørelse for koncentrationen i erhvervslivet

udarbejdet af det økonomiske råd så hurtigt som muligt.

Knud Jespersen (DKP):

Selve spørgsmålet blev rejst, da vi havde den anden regering, og det blev rejst uden illusioner, for jeg ved, at man kan gemme sig bag en række procedureregler og sige, hvad man kan, og hvad man ikke kan. Men dets motiverede historie er jo, at i 1919 havde Danmark en monopollov, i 1949 fik vi en trustkommission, og i 1955 fik vi en slags tilsyn med monopoler, prismæssige aftaler, og hvad der ellers kunne være.

Nu 20 år efter tror jeg, enhver må anerkende, at det arbejde, der har været gjort, ikke har været godt nok, at de beføjelser, man har haft, ikke har været tilstrækkelige, at man også har lagt hindringer i vejen for et fornuftigt og sagligt optrælingsarbejde.

På denne baggrund — ikke mindst på denne baggrund — er det, at vi stiller spørgsmålet, om ikke det vil være rimeligt, at handelsministeren anmoder om eller henstiller til det økonomiske råds formandskab at foretage en analyse, en kontrolundersøgelse, af, hvordan udenlandske monopoler påvirker danske monopoler, og i hvor høj grad koncentrationen af Danmarks erhvervsliv og produktionsapparat er gået over på færre hænder.

Yderligere motivering kan man finde i, at folk som Siccó Mansholt konstaterer, at i løbet af kort tid må man regne med, at de 200 største multinationale monopoler i den kapitalistiske verden vil dirigere, råde over og eje omkring 70 pct. af al handel. Spørgsmålet er altså: vil ministeren foranledige, at det økonomiske råds formandskab laver en analyse til efterkontrol af, hvordan de 20 år har formet sig for koncentrationen i dansk erhvervsliv?

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal ikke, som hr. Knud Jespersen antydede det muligt, søge at gemme mig bag forordninger og love. Jeg kan på den anden side ikke gøre andet end henvise til, hvilke love og hvilke spilleregler dette folketing har gennemført også på dette område.

Afgørelsen af, hvilke undersøgelser der skal foretages, og hvilke redegørelser der skal afgives af det økonomiske råd, træffes suverænt af rådets formandskab, og han-